

ÎNCHEIERE

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Sănătății,
Muncii și Protecției Sociale,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Rodion Gavriloi împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției
Sociale cu privire la obligarea furnizării informației,

împotriva deciziei din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale
împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani,

constată:

La 29 ianuarie 2019 Rodion Gavriloi a depus cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ, ulterior concretizată, împotriva Ministerului
Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, prin care a solicitat obligarea furnizării
informației.

În motivarea acțiunii Rodion Gavriloi a indicat că la data de 27 decembrie 2018,
prin intermediul poștei electronice, cu aplicarea semnăturii electronice, a expediat
Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cerere, prin care a solicitat
informație. Cererea dată a fost depusă pe pagina oficială a Ministerului Sănătății,
ministrului, Secretarilor de stat, Boris Gîlcă, Alionei Serbulenco la capitolul
subdiviziunile ministerului, iar la rubrica contacte a depus la pagina oficială a
ministerului.

Reclamantul a menționat că, neprimind nici un răspuns, la data de 28 ianuarie
2019 a expediat mesajul electronic din nou către toți adresații inițiali.

A susținut că a expirat termenul legal în care nu a primit răspuns, prin ce i s-a
încălcat dreptul de acces la informare.

Prin hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani s-a
admis cererea de chemare în judecată depusă de către Rodion Gavriloi. S-a obligat
Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să furnizeze lui Rodion Gavriloi
informația conform cererii din data de 27.12.2018. S-a luat act de răspunsul

Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. G-485 din data de 25.02.2019 și s-a dispus neexecutarea prezentei hotărâri. (f.d. 85, 92-99)

Prin decizia din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani. (f.d. 138, 139-152)

Instanțele de judecată în motivarea soluției au reținut că Rodion Gavriloi la data de 27 decembrie 2018 a depus o cerere în formă scrisă online, cu aplicarea semnăturii electronice, fapt cunoscut de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale. La 25 februarie 2019 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a prezentat răspuns lui Rodion Gavriloi, înregistrat sub nr. G-485.

Reieșind din prevederile art. 15 și 16 ale Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000 termenul de furnizare a informației este de 15 zile și nu 30 zile lucrative prevăzut de Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11.05.2000.

Astfel, instanțele au stabilit că Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a furnizat răspunsul peste termenul legal.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, la 27 decembrie 2019 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 24 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, examinarea chestiunii privind scoaterea de pe rol a acțiunii, precum și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii lui Rodion Gavriloi. (f.d. 158-165)

În motivarea recursului Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a reiterat motivele expuse în referință și în cererea de apel, a invocat că instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245,

alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 23 octombrie 2019.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate, care la 27 noiembrie 2019 a fost recepționată de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale. (f.d. 153)

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în conformitate cu prevederile art. 245 alin. (1) din Codul administrativ a depus la instanța de apel, la 17 ianuarie 2020, cererea de recurs. (f.d. 109-115)

Astfel, instanța de recurs consideră că Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de lege.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh